

30/3/83

EL LLENGUATGE

Afectar

Quan llegim, especialment en textos revisats amb poca cura, frases com «Això no afectarà als subscriptors» o «Aquesta mesura afecta a les secretàries», pensem tot seguit que hom s'hi ha limitat a incórrer —un altre cop!— en el calc sintàctic del castellà que consisteix a introduir amb la preposició *a* els complements directes del verb quan són de designació personal. Però si en textos de publicacions solvents trobem que els complements del verb *afectar*, i precisament de designació no personal, són també introduïts per la preposició *a*, com «Aquests fets afecten al nostre departament» o «Aquests problemes afecten a la nostra societat», aleshores no tenim més remei que pensar que hom considera —a tort, com veurem— el verb *afectar* com un verb intransitiu, com és ara *agradar* (*agradar a la gent*) o *accedir* (*accedir a la petició*), que exigeixen complements, encara que de natura diferent, introduïts per la *a*.

El verb *afectar* pot usar-se amb una gran varietat de significacions, però amb totes elles és, segons el Diccionari Fabra, un verb transitiu, això és, que exigeix un complement directe, introduït, per tant, sense cap preposició. El significat del verb *afectar* que ens ocupa, «produir alguna cosa una alteració, un canvi, un efecte qualsevol (en una altra)» és profusament il·lustrat pel Fabra: *Aquesta perdua afecta greument la seva situació, Aquest clima ha afectat profundament la seva salut, La reforma del local no afecta les nostres habitacions, La llum massa forta li va afectar la vista.* No veiem, d'altra banda, que el Diccionari de l'Enciclopèdia reculli cap novetat que afecti el règim d'aquest verb. L'exemple amb què il·lustra el seu ús amb el significat que comentem, *El canvi d'horaris no m'afecta gens*, no indica el règim, però no hi manca la indicació explícita que el verb és transitiu.

L'ús del verb *afectar* com un verb intransitiu no sembla tenir, doncs, cap justificació. La pronominalització dels seus complements, a més, revela clarament un règim directe. Hom ha considerat, per exemple, la conveniència d'admetre l'ús com a intransitiu del verb *interessar*, car sembla poc viable una frase com *Aquesta tema no les interessa*. Però aquest no és pas el cas de *afectar*, que admet tots els pronoms acusatius: *Aquest fet no el va afectar, Abò no l'afecta, Aquestes entitats no saben si la nova llei les afecta.*

Albert Jané